

Lantaloleksi

Rolex ja Roger Federer. Meitä yhdistää sen edustaminen, mitä muut tavoittelevat. Täsmälleen tällä lausahduksella huippupelaaja mainostaa huippukelloa suomalaisissa lehdissä. Iskulause on suora käännös vastaavasta englantilaisesta mainoksesta Rolex and Roger Federer. United by setting a standard to which all others aspire. Muilla kielillä mainoksen iskulause noudattelee samaa linjaa.

Arvaanpa, että äidinkielenopettajat nyhtävät hiuksiaan nähdessään näitä mainoslauseita. Eikö niille opettajan pikku pallinaamoille ole jäänyt mitään mieleen koulusta. Mainosmaailma ei kunnioita kieliasioita. Mitä kummallisempi mambo jambo, sitä varmemmin tuote varmaan jää katsojan mieleen.

Sveitsiläinen Roger Federer on suurenmoinen pelaaja. Nykyiset miespelaajat runnovat ja ähkivät. Roger sen sijaan kehittää mailan kärkeensä uskomattoman nopeuden ja osuu tarkasti palloon. Hän käyttää pelaamiseensa huomattavasti vähemmän energiaa kuin nuoremmat kilpailijansa.

Vielä vakuuttavampi Roger Federer on kameran ja mikrofonin edessä, vaikka häntä moititaan ylিমieliseksi. Hän vastailee luonnollisesti sillä kielellä, jolla kysytään. Baselin schwitterdütschin lisäksi saksa, englantti ja ranska sujuvat kuin äidinkieli. Olenpa kuullut hänen vastaavan espanjaksikin.

Tällainen kaverihan on ihanteellinen mainostamaan hienoja tuotteita. Ja kyllä häntä on käytettykin. Federer saa ilmeisesti itse valita yhteistyökumppaninsa. Niiden joukossa on toistakymmentä arvostettua tuotetta Rolex-kelloista Moët & Chandon -samppanjaan. Mutta miksi huippu hyväksyy tökeröitä iskulauseita. Hänhän voisi sanella.

Rolex ja pari muutakin sveitsiläistä huippukelloa ovat aika kummallisia ilmestyksiä. Voiko rannekello maksaa halvimmilla viisi tuhatta euroa? Jos pannaan vähän kultaa ja timantteja koristeeksi, hinnat nousevat heti kymmeneen tuhansiin. Se on kuitenkin vaan kello, jonka halpa kvartsikello hakkaa tarkkuudessa.

Olen päässyt kerran ostamaan oikean Rolexin. Kunnioitettu professorimme katsahti rannekelloaan, mutta kysyi aina perään, että paljonko kello. Hänen 50-vuotispäivänsä lähestyi, ja olimme jo ajatelleet lahjaksi kunnon kelloa. Mutta pitäisikö ostaa Leijona vai ihan Omega. Osastollamme työskenteli silloin puolalainen stipendiaatti. Kysyimme häneltäkin. Hän vilautti kelloaan ja tokaisi, että enpä tiedä. Minulla on Rolex.

Luulimme tietysti, että sosialistimaan kaverilla oli lantaloleksi. Selvisi pian, että hän oli saanut merkittävästä patentistaan palkkioksi kultaisen Rolexin. Keräsimme entisiltä ja silloisilta oppilailta proffallemme lahjarahaa. Sitä kertyi niin rutosti, että päätimme hankkia oikean Rolexin. Marssimme hienoon helsinkiläiseen kellokauppaan. Paikalle kutsuttiin ihan johtaja ihmettelemään Rolexia havittelevia opiskelijapoikia. Saimme kuienkin Roleximme.

Kaukomatkailija ei ole voinut jäädä törmäämättä Rolexia kauppaaviin juippeihin. Aasialaiset eivät oikein osaa kunnon täryäännettä, vaan ärrä liudentuu älläksi. Siitä suomalaisten turistien puhuma nimitys lantaroleksi.

Genevessä järjestettiin kerran mainio tempaus. Kadunpätkälle levitettiin tuhansittain lantalolekseja muita kopiokelloja. Kutsuttiin paikalle TV-kamerat ja muut tiedotusvälineet. Sitten järeä asfalttijyrä sahasi katua edestakaisin.

pajen